

Műfizetési árak:
Fél évre 4 kor. Negyedévre 2 kor.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:
SZÉKELY IMRE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Piacz-utca 42. sz.

A járom.

Beletörődttél a járomba,
Magyar nép, abban vagy ma is;
Neked a hajnalcsillag fénye
A „Burg” egy pislogása is.
Midőn Kossuth fiát fogadta,
Rád villantotta a kegyét:
Örvendezél, — pedig az a „Burg”
Könyörtelen, kideg, setét.

Kilátást adtak ott sok szépet:
Hogy igen — méltányos — talán —
Csak némi kétség — félreértés —
Eloszlik az is hamarán —
A magyar nemzet kívánsága —
No — vesszük fontolóra most, —
— Eredj már innen’ Kossuth fia:
Tisza jön, a hű százados. —

Szegény, szegény, vak magyarom te,
Mi szükség van Tiszára ott,
A hol a „Burg” Kossuth Ferencznek
Beszédeire hallgathatott?!
Elmondta szived dobbanását,
Kítárta hűséges karod, —
És annak forró szive helyett
— Egy Tisza Istvánt fogadott!

Nem kell azért kétségbe esnünk,
Nem első keserű pohár,
Mely nekünk a „kutya hűségért”
A kamarillától kijár.
De alkotmányunk őrhelyén ám
Ne álljunk ezután vakon:
Ébren legyünk, kezünkben a kard
És puskaporunk szárazon!

Louisin selyem minden színben	55 kr.	MARADÉK ÁRUHÁZ Piacz-utca 19. sz. Tisza palotával szemben.
„ „ legnehezebb I-ső rendű	98 kr.	
Blous selyem mintázott	69 kr.	

Átköltözés miatt minden elfogadható árban lesznek minden rőfös árak eladva.

Garantirozott hírek.

(—) **Czingárok egylete.** Debreczenben ismét új egyület alakult az elmúlt hét folyamán. A sugár. czingár természetű debreczeni polgárokból alakult egyület, a tegnapi alakuló közgyűlésükön megválasztották a tisztikart az alábbi nagy súlylyal bíró férfiakból:

Elnök: Mauer Emil.

Alelnök: Jobbágy János.

Főtiszt: Szikszay Gyula.

Titkár: Péter Gábor.

Pénztárnok: Szentessy János

Ellenőr: Náday Rezső.

Tanácsosok: Tóth László, Orosz Endre, Polgári Bálint, L. Nagy Bálint.

(—) **Uj könyv.** *Illyés Bálint* ev. ref. lelkész, új predikációs könyvet szándékozik kiadni. A könyv megjelenését csupán az késlelteti, hogy a jó lelkű öreg ur tekintettel van azon körülményre, hogy *Burger D. József* ur különös előszeretettel szokta az ő cikkeit lemásolni s neve aláírásával sajátjaként megjelentetni, hát felszólította *Burger* urat közölje vele, hogy a jövőben milyen alkalmi cikkekre van szüksége, hogy a könyvet akként állíthassa össze. *Burger* ur azt válaszolta *Illyés* Bálintnak, hogy most csak néhány „Nyílt levél”-nek megfelelő anyagra van szüksége.

(—) **Nagy a lehangoltság** a helybeli vasutasok között, mióta megtudták, hogy nem jön az élökre újból üzletvezetőnek *Dobieczi* Sein door. Pedig mennyire visszaohajtották, de mennyire! Sokan még bankettet is rendeztek, mikor értesültek, hogy a nagy vasutashoz nem lesz szerencsésük.

(—) **Burger D. József**, a debreczeni izr. hitközség idegen tollakkal ékeskedő jegyzőjének, nagy lelki fájdalmakat okoz azon körülmény, hogy rásütötték a plagizálás vádját. Most, hogy ez alól a vád alól tisztázza magát s különösen, hogy *Reichmann*, *Darvas* és *Gutfreund* dr. oroságok kegyelt örök időnkig biztossítsa magának, sajtóirodát rendezte ett be „Nyílt levelek” gyártása céljából, melyek egyúttal dícsőítésül szolgálnak a *Gutfreund* ur ügyvédi működéséről.

(—) **A debreczeni jogakadémián** mozgalom indult meg az irányban, hogy a „Borsszem Jankó” és „Pester Lloyd” egy-egy diszpéndányát ünnepélyesen nyujtsák át *Jászi* Viktorának és *Csiky* Lovag Lajos illemőrgrófnak. Helyeseljék a mozgalmat, mind a két derék magyar zember rászolgált a kitüntetésre!

(—) **Jubileum.** Fényes jubileumi ünnepély folyt le szeretetett polgártársunk *Szép* Józsefnek házában. A jubiléus házigazda t. i. 1905. január 1. óta az ötvenedik ügyvédnek állított ki meghatalmazást.

(—) **A város** az urkoecsisoknak elegáns hajtóteret engedett át használatra. No, mert az urkoecsiság nálunk *közszükséglet* és „kulturális” intézmény. A népkonyhát, melegedő szobát ellenben a Csicsogóba dobja ki. Köszönje meg, ha „humanitás”-ból ott is falhat, Isten nevében, ingyen, az istenadta holt szegénye! Na, mert a szegénység nálunk a jelen és a jövő szociálizmusa!

(—) **Burger Der József**, a zsidó hitközség jegyzője, legközelebb lemond állásáról, amennyiben sokkal jövedelmezőbben fogja idejét értékesíteni. A dícső férfi ugyanis egy Miklós-utcai subiczkyárnak a *belmunkatársa* lett. Az általa gyártott subiczky minőségét többszöri *kefélés* által próbálta ki.

(—) **Legujabban** ismét két kortesének ajándékozta *Tisza* Pista a Ferencz József-rend lovagkeresztjét. Csak a debreczeni kortesekre nem akar rászütni kegyelmének napja; pedig például *Reichmann* ur megtette a kötelességét, arról pedig igazán nem tehet, hogy *Dobieczi* olyan rossz mozdonyvezető, hogy karambolt csinált a vasutasokkal.

(—) **A műpártolók** által az ősszel rendezett képkiallítás, a beszámolás szerint, nagyon rosszul sikerült. Nem esoda, hisz a kiállított képek sem voltak valami jól sikerültek.

(—) **A Tisza-párti** „Pester Lloyd” szemtelenkedik az egyesült ellenzékkel s ennek révén a magyar nemzettel is. Egy cseppet sem csudálkozunk rajta; mert hiszen ha *elveszett* a szabadelvű-párt, ipso jure *megveszett* a lapja is.

(—) **A „Borsszem Jankó”** után most már a „Pester Lloyd” kellemetlenkedik a magyar nemzettel. Egy kutya kölyke mindkettő. De hol a magyar ifjuság, mely szemök közé vágna: Ebadta németje, országnak szemetje, — czoki!

(—) **Az országházban** az elnökválasztásnál megejtett *erőpróba* rosszul ütött ki *Tisza* Pistára nézvést. Hetvenkét szavazattöbbség métermázsá sulya esett rá, nem esoda, hogy elnyult alatta, mint *Königrécznél* a — béka: Jaj, de nehéz a *függetlenség!*

(—) **A k. u. k.** fekete-sárga stráfos kard megint összevagdalt egy békés polgárt Nagyváradon. Epen jókor, most az ideje tudomására juttatni a királynak, miért szeretik olyan nagyon a közös hadsereget Magyarországon!

(—) **Veszprémben** felpofoztak egy vigéczet, mert *Kossuth* Lajost és *Kossuth* Ferenczet gyalázta. — Debreczenben is vannak ilyen „vigéczek”, amelyek már egészen meghonosodtak itt s amelyeket szintén nem ártana magyar ököllet tanítani emberségre.

(—) **Tisza Pista** azzal biztatja pártját, hogy csak maradjon együtt továbbra is, lesz még szükség ő reájok. Hogyne, hiszen Bécsben nem fogják olyan hamar elfelejteni, milyen jó szolgálatokat tettek nekik a férgek. De ha másként nem lehet, bizony ott is rájuk taposnak!

(—) **A főváros** közgyűlése kimondotta, hogy a jövő hónaptól kezdve a pálinkamérések egész vasárnap zárva tartandók. Ime nem respektálják már *Tisza* Pistát Budapesten sem! Mert hiszen ő mondotta ki tavaly, hogy az italmérések vasárnap nem csukhatók be, mert azok a munkásnép egyedüli szórakozó helyei. De meg *Lukács* utóda is miből gyűjtse ezután a pénztári fölösleget a k. u. k. hadsereg számára?!

Báli ruhákat

legszebben tisztit

Hrabéczy Antal

ruhafestő és tisztító intézete

Debreczen Széchenyi-utca 42. sz.

Tuzok Mihály

— debreczeni hejjes pógár levele a szerkesztőhöz. —

Ondód, 1905. február 24.

Kedves Dongó Etsém!

Mán magam is új házat íptettek a Péterfián így magamba, oszt hogy pórojjak, legelőször is Aczil Géza fűmírnök urho mentem el, hogy meny-nyír agygya a Simonffy-ucezai kínai falat, akki a nyakába szakatt?

Hát ahogy eszt elmondom, nem szól semmisse, még azt is lassan mongya, ha elővesz egy czirkalomot, oszt elkezd az órom előtt hadonászni.

E tisztára párbajt akar dujellálni. így magamba, avval én is az önsaját szerszámomho nyulok, mán hogy a fokosho, oszt nagyot ütök a czirkalomra.

Akkor jött meg a szava, ahogy a két sárgarézt összekocczant. Aszongya na ne ízéjjik Tuzok uram, hát nem érti a nimajátikot?

— Mán hogy érteném mondok, hisz nem vagyok én nima.

— Na hát nagy kár, mer nem jó errül beszilni se. De azír ha mán muszáj, hát érese meg, hogy a czirkalommal ötszázat irtam a levegőbe, akki aszt teszi, hogy ötszáz pengő.

Nagyon sok, mondok, szúrjik keresztül egy százat belőlle.

Ledöfte, megölte.

Igy oszt nígyyszáz pengőir enyim a fal; még a héten fogatok a bontásho.

Mos mán csak aszt mongya meg, hogy a házat kivel íptessem; mer ugy áll a sor, hogy döglik a disztó, oszt ha a héten megszünik a dög, akkor emeletes házat huzatok, de ha meg nem szünik, akkor földszintes is jó lesz. Igy oszt nekem ojan íptőmester kék, akki a baromorvosi vizsgát is letette, oszt ideki a tanyán a disztók vilemínye szerint csinálná meg a tervet.

Magát is szivesen látom, hozzík öt kila anti-móniumot.

Marattam tisztelettel

Tuzok Mihály mk.
hejjes pógár.

Az ifjuság.

A »Borsszem Jankó« a »Pester Lloyd«
E két labancz vadállat,
Vesztett fogával megakarta
Harapni a hazánkat...
Most hallgat, hej, de más időkben
Ilyenkor talpra állt...!
— Hová levél, hová levél,
Óh hazám ifjusága?!
*
Most kellene ám kézbevenned
Ama nagy ősi fegyvert,
A melylyel Jókai, Petőfi
Harczolt az istenekkel!
De néked nem való, nehéz már
E hős fegyvernek — árnya. —
— Mikor száll, vajh, lélek beléd,
Óh hazám ifjusága?!
*
Most kellene ám kézbevenned
Ama nagy ősi fegyvert,
A melylyel Jókai, Petőfi
Harczolt az istenekkel!
De néked nem való, nehéz már
E hős fegyvernek — árnya. —
— Mikor száll, vajh, lélek beléd,
Óh hazám ifjusága?!

Debreczeni echó.

Burger D. József: Irodalmi babérokra vágyom, de azt fogják rám, hogy az én munkásságom plagizálással vegyes tarka-barka.

Visszhang: *Irodalmi szarka.*

*

Jósa Vincze: Mióta Dobieczy megbukott, megszüntem politikai tényező lenni.

Visszhang: *Jobb is a droguériában lenni.*

*

Dr. Gutfreund Sámuel: Az volt a „Nyílt levélben“, hogy én nem politizálok és kizárólag az ügyvédi hivatásnak élek.

Burger D. József
visszhangja: *Ogy éljek.*

Öszmonarchia..?

Nemcsak az osztrák beszél már Mert bizonynyal nem köt olyan Öszmonarchiáról.

Szerződést ő vele,

Ilyet hallánk multkoriban
Egy porosz ajkáról.

A mely neki s az osztráknak
Szolgálna — zsebére.

Államtitkár ő kigyelme
Nagy Németországban.

Ezért orrol most a német,
Ezért jár a nyelve,

Nem csuda, ha német érdek
Vágyon az orrában.

Hogy az öszmonarchiával
Szerződött ő kelme.

Ez az érdek pedig mostan
Egy kis csorbát szenvedt,
A mióta fölébredt és
Talpra állt a nemzet.

Nekünk pedig ismeretlen
Az a csuda állat,
Ha szerződött vele, német,
Hát azt csak te bánjad.

Nyelvelésed nem ijeszt meg,
Nem is árthat nekünk;
Levett kalappal fogsz te még
Beszélni mivélünk!

Virágnyelven.

— Tud a feleséged főzni?

— Oh, igen, de takarékosági szempontból a vendéglőből étkezünk.

b. Reichmann ur nincs odahaza.

(Elnök magán lakása, Elnök oda van, bucsulátogatásokat tesz.
Burger D. József és az adjutans finom tokajit isznak)

Adjutans: Ha már ilyen szépen összebarátkoztunk e mellett a jó tokaji mellett, ha elfogadja a jegyző ur, vagyok bátor én mint idősebb, a pertuságot felajánlani.

Burger D. József: Kérem, uri ember az ilyen ajánlatot nem utasítja vissza. (Tölt, isznak).
Servusz, szervusz (összecsókolóznak).

Adjutans: Hát mit szólsz ehhez a borhoz. mi? Hjah, van az öregnek, csak ki kell tudni válogatni, már pedig a pinczéjében senki úgy ki nem tudja magát, mint én!

Burger D. József: Mondhatom, remek! De jó dolgod is van itt te neked. De mond csak kedves *Dórikám*, a köztünk létrejött jó, igazi belső baráti viszony felbátorít arra a bizalmas kérdésre, mi bajod volt neked a *Tihanyi* ekhóval? (Isznak).

Adjutans: Hadd el kérlek. Az egész onnan van, hogy, igen, izé, hogy is mondjam, igen, tudod *Tihany*nál 25 százalékos, akarom mondani 25-szörös ekhó van, gondoltam, hogy izé, ez valamikor nagyon keresett hely lesz, aztán vettem ott speculációra telkeket, aztán akkorára elromlott az ekhó. Hát evvel szekiroznak. Pukkanjanak meg!

Burger D. József: Értem, értem! Pukkanjanak meg.

Adjutans: De nekem is volna egy bizalmas kérdésem. Mond csak kedves *Józsikám*, miféle elintézetlen ügyed volt neked *Illyés Bálint*tal?

Burger D. József: Hogyan, kedves *Dórikám*, hát te is tudod?

Adjutans: Hiszen a verebek is csiripelik, csak az igazi tényállást nem ismerem, mond el, kérlek (isznak).

Burger D. József: Tudod édes *Dórikám*, irtam én egyszer egy cikket, egy remek cikket, avval a címmel: Hit, Remény és Szeretet. Valaki felhívta erre a cikkre a figyelmét *Illyés Bálint*nak, akinek is ez annyira megtetszett, hogy bevette saját műveibe közé. Ezt a dicsőséget irigylik tőlem még a legjobb embereim is. Pukkanjanak meg!

Adjutans: Értem. Pukkanjanak meg! (Isznak. Csókolóznak).

Burger D. József: Ha már így szépen mindent elmondunk egymásnak, légy szíves, kedves *Dórikám*, mond meg nekem, honnan származik az a belső, szívélyes jó viszony, közötted és a püspök között?

Adjutans: Kérlek édes *Józsikám*, készséggel szolgálok evvel is. Tudod én voltam az, aki *Wolafkát* beprotezsáltam a pápai szent széknél. Ezt a jó viszonyt is irigylik tőlem. Pukkanjanak meg. (Isznak).

Burger D. József: Értem. Pukkanjanak meg!

Adjutans: Azt hiszem, nem veszed tőlem rosz néven, ha még egy kérdéssel terhellek. Mért tagadod le, hogy azt a „48-as zsidó” aláírású körlevelet te irtad?

Burger D. József: *Dórikám*! Nem szeretem ha horgolsz. Hát nem tudod te azt éppen úgy, mint én? Nem abban állapodtunk meg mind a hárman, te én, meg a lájbfiskál, hogy az incognitónkát nem áruljuk el, hogy tagadunk a sárga földig. Éppen ezért, igen kérlek erről többet ne beszélj, ez legyen eltemetve.

b. *Reichmann*: (belép) Hót ez már mi von. Aztat ez én finom borok így t. i. pocskolni. Hogy t. i. az adjutans szeret természetesen a potyát aztat t. i. todtam, — a moga jegyzé!?

Burger D. József: } Csak kóstoltuk könyörgöm!
Adjutans: }

b. *Reichmann*: Csak azért rendeltem t. i. magokat ide, hogy az én arczképt igenis okarok magammal vinni. a Szentféldre, tehát ebbel a szentpontból eztet igenis be kell pakolni.

Adjutans: De — könyörgöm — az borzasztó nagy, azt lehetetlen elvinni.

Burger D. József: De meg az még ki sincs fizetve!

b. *Reichmann*: Nogy vagy kiesit az nekem egál, ho nem fér szét kell szedni darabokra, ozt akarok, ozt óhajtok természetesen magommal vinni és ott a Sinai hegyen felállítani. Hogy nincs kifizetve, aztat nem az én dolgom, ott a hitkezségi pénztárnak, fizesse ki.

Szobalány: Nagyságos uram, jönnek a deputatiók:

b. *Reichmann*: Mogok menjenek ki, jénnek a deputatiók.

A koránkelésről.

Ki jókor kél mostanában,

Nem lel többé aranyat.

Hanem a helyt agylágyulást

Kaphat minél hamarabb,

Igy tanítja Angliának

Ezt egy híres orvosa,

El kell hinnünk, merta mit mond Mi,

Nem rosz és — nem ostoba.

Délfeléig puha ágyban

Van az »arisztokrata,«

Mégis gazdag s eszére vall

Sok érdemrend-csillaga.

Ne keljünk hát mi se jókor,

El kell hinnünk, merta mit mond Mi,

Mikor tudjuk, hogy arany helyt

Agylágyulás fenyeget.

Itt a példa: a napszámos

Hamarább kel, mint a nap, —

Találunk-e közte vajon

Gazdagot, vagy okosat?

Kényelmesebb heverészni

Párnák között gondtalan

S úgy várni rá, míg a szánkba

Száll egy bolond sült galamb!

Fulánkok.

Burger jegyző: Megnézett o múlt héten o részleges haldfagyatkozás, elnök ör?

Reichmann elnök: Mi küzüm hazzá edj részleges haldfogyatkozásnak? Oz én holdam volta o *Dabieczki* oróság, oz én gyelültem, és oz elfogyta egészen, azuta nekem sütét von oz én világam!

*

— Nos *Reichmann* ur, mit szól a *Tóth* Kálmán ipartestületi elnök mult vasárnapi programjához? Ő is az önálló várterület hive ám. és azt mondá, hogy az is volt mindég!

— *Wihájszt mindíg?* Oz van tülle edj gezéresz! Velem kotyagolta o *Münnichért*, o *Dabieczkiért*, kopoczitálto mindoketü melette — és ü valt oz önálló vánterület hive mindég?! Gatt über die Welt! Ezért kitogodok ütet o hitküszigbül belüle!

Igaza van.

Asszony: No, apjuk, a jövő héten ünnepeljük ezüst-lakodalmunkat. Nem jó volna akkor a dísznót leólni?

Gazda: Miért? Mit tehet az a szegény hizó arról, hogy én tégedet ezelőtt 25 évvel elvettelek?

Páros beszélgetis.

Ecsém uram: Na, hallotta-i mán bátyám uram, hogy a lüszekér összeírásba bizocsesági tag vónék, vagy mi a feki?

Bátyám uram: Hát osztán lü-i kend ecsém, vagy szekér?

Ecsém uram: Na hát ki lü, ki szekér. A magam mivóltýából tízennégy ökrödmagammal nyócz lúval vagyok; hát csak asztat gondolom, hogy legyik elig szekér, a mék elibe befogom a pejókát, mer' aszondom, hogy nem lesz akkor osztrák szemét a debreczenyi határba!

Bátyám uram: E mán beszid, essém!

Gólya Friczi aranyköpései.

— Azt olvastam a minap az ujságban, hogy egyik kanadai városban bojkotálták a hölgyek egy kereskedőt, mert egy nála vásárló leányzót megcsókolt. Na hát vagy az a kereskedő lehetett valami csuf firma, vagy a megcsókolt leányzó kissé aggszüzecske, hogy ilyen skandalum lett abból a kis pusziból. Fogadom, velem szemben nem lennének oly könyörtelemek az amerikai hölgyikék!

— Mükedvelésből én is részt vettem a hőmezővásárhelyi egyetemi hangversenyen, mint vendég, gondolván, egy kis tanulmányt nem árt. Mondhatom svarcz und veisz mulattam. Veiszül azért, mert szüzi ártatlanság ott minden kaszszatünder — a Széll-féle belügyminiszteri rendelet szerint 40 éven felül, az ottani *Emke* kozákjai pedig annyira svarczázatték, hogy a szerencsére kéznél levő öregem expedíált haza egy kis ex lexis kölesönnel szeretett kollegiumomba.

— Hőmezővásárhelyi kirándulásom alatt az öregem szinte tolakodólag érdeklődött az iránt: lete-szem-e a pót-alapvizsgát márcziusban? Hát apám fog-e szántatni tavaszi alá József nap előtt? kérdezem. Hja, az az idő járástól függ, — felelé ő. — Na lássa, én is így vagyok vele, nálam is minden az időjárástól függ, (t. i. hogy nem pászolom-é el az elhasalásomra kitüzött terminust) gondoltam utána.

— Egyébiránt nem is érdemes most vizsgára menni. Mert mióta a kis *Jászi* képviselőjelöltöcskőségében megbukott, azóta olyan buktató kedvében van, hogy én inkább a kaszszatünder karjaiba bukom, mintsem az ő száraz studiumának ölelésében hasaljak el.

Csipősen.

Aggszüz: A napokban kaptam egy névtelen levelet, melyben vén, önhitt, kaczer teremtésnek neveznek. Szeretném megtudni, hogy ki írta azt?

Fiatal barátő: Fogalmam sincs róla, de bizonyosan olyan irhatta, aki téged jól ismer.

Kétértelműen.

Gigerli: A napokban megvizsgáltattam a fejemet Röntgen-sugarakkal.

Hölgy: Nos és találtak benne valamit?

Izsák és Iczig nyájaskodásai.

Izsák: Mandjál meg nekem, Iczigemkém, miért tallus o tied hátod?

Iczig: Mert ótazok o tallukereskedésbe benne mogomat. Hanem te mandjál meg, miért ollejan hoszók o főleid?

Izsák: Én azokat nem látok.

Iczig: Nüs, hát megmandak én. Ozért hoszók o főleid, mert okorod szovozni o *Kecske Tóth* Kolmán elnökgyelültre, miotán o képviselőválosztások uta te is letted edj tiszteletbeli *kecske*!

Izsák: Rakjanak o hátodra osztot o tizennócz-ezer pár esizma, o mit o *kecske Tót* oreság megcsinálta, de se el nem visel, se meg nem vesz, se el nem adjo; szóval ledjen oz o te hátad tolajdona ürükké!

Iczig: Osztot nem vártam valna tüled, Izsák, hodj o pakal fenekére küldjed engimet. Honem vi szanzásul eredj mogodat o *Reichmann* ór kebelébe!

Izsák: Wiehájszt? Hisz az tübb o pakalnál is! Soha tübbet szóba nem állom veled Iczig!

Jogászok közt.

I. jogász: Mi az, hát te megint lakást keresel?

II. jogász: Tudod, elkölköltözöm onnan, mert először is a szállásadóm leánya egész nap veri a zongorát és másodsor kitették a szűrömet, mert nem fizettem a szobáért.

A lelkiismeretes tudós.

Feleség: Ugyan ugyan, öregem, hát miért nem eszel még egy darab süteményt, ha éhes vagy?

Férj: (A filozofia tudora). Nem lehet fiaeskám, mert a lexikonban az van rólam írva, hogy csak egy darabot eszem a kávéhoz.

A jószivü.

Biró: Ugyan ugyan, hogy tudta azt a szegény embert ugy elverni? Hát nincs magának szive?

Vádott: De igenis van, mert máskülönben még rosszabb kimenetele lett volna a dolognak!

Élesztő gyári raktár. Leghirnevesebb Losoncz és Schneider élesztő kétszer naponta, valamint legjobb Törökszentmiklósi lisztek nagyban és kiesinyben legolcsóbb árban kaphatók

Kupfer Ignác

Liszt korpa és élesztő nagy raktárában,
Tisza-palota
Kenyérpiaç sarkán.
Telefon szám 368.

Bugyi Sándor a pokolban.

Mámmeg a pokolba vótam. Pég aval az eltökilt szándikkal hencserettem vígig a vaczkon, hogy na fojtatom a menny országba való lített, csak-hogy a vót benne az akadémia, hogy pokol-var támatt a hüvejke-men, akkira való nízve nem jól tartottam a gyeplyút, oszt ez a megtíbojodott elmijű Nyalka elvitette az útát, nem jobbra ment, ha barra. Én is csak kísón vettem mán észre a dógót; mikor a kinkűszag megcsapta az óromat. De mán akkor a kapuba vótunk. Én addig mindítig az ujjomat fúkáltam, akki saját őszintén lüktetett.

Na percze, hogy czurokolt is oszt a Nyalka czudarul, mikor a kík láng a szemibe esapott a kapuba, de mán aval ipen semmisse írt, mer egy kík gatyás csikós ojan ízibe pányvát lökött a nyakába, hogy még a nyelvit is kilökte a jószág, másik két ajtón álló legin meg tüzes vasvillával keszte érdekelni a hátuját.

Bion berepültünk erre oszt a pokolba ész nélkül; de még ugyan meg is kergetísztek aut bennünket, mer a kík gatyás csikós kieresztette a karikás ostorát, oszt ugyan csak csipelte velle a szegin jószágot. Még nekem is jutott belőlle itt-ott a csapójából, akkítúl maj megveszekettem, mer mír azír, hogy az a karikás semmi egyéb nem vót, mint egy túrűlmecezet sístergős istennyila, akkinek itt meg lehetősön bűvibe vannak.

Montam is oszt neki, hogy lassan Bakos, de nagy legin vagy, pég még csak tavaj hóttál meg; hát mit vitétt neked ez a szegin Nyalka?

Aszongya: mit vitétt? Hát aszt vitétte, hogy harmadivi ugy rugott tomporán a Hortobágyon, hogy maj Nádudvarig esusztam az óromon

— Megtehetné az aszt most is, mondok De bion nem tette, nem is tehetette szegin feje, mer villára szurtak bennünket, oszt bele nyomtak egy nagy fene aszalóba, hogy lassankint szokjunk hozzá a tűzhöz.

Na a happaré ájjik oszt belé ebbe az aszaló hivatalba, még itt szikkattam oszt csak eeczer czudarul. Egy pár percz alatt az aszalt szilvával vótam egy sarzsiba, de tán még annál is fuersább vót az orezám, mer unalmamba 359 ránczot olvastam meg rajta. A szalmás üveghe is hijába fojamottam, mer üres vót. Hogyne, mikor még a bagó is maj lángot vetett a számba. A lú meg ippensigesen oan lett, mint egy óeska boeskor.

Nassokára oszt kieresztettek bennünket. Ahogy megjelenek lovadmagammal a pokol piacvezán, hát legelsőbe is kit látok: a muszka nagyhercezet, akkit a mult héten küttek ide a nyihimiskák. Még akkor is a fejit keresgélte.

Meszszóllítám oszt a jámbort, mer nagyon meszajnáltam, mondok szerbucz Szergiusz, sose keresd mán te asztat, ússe irsz velle semmit, szip vagy te így esonka nyakkal is.

Igasságod van aszongya, csakhogy kegyetlen náthás vagyok oszt, nem tudom kifüni az óromat.

— Éénnye szegin fejed, mondok, hácscsak ezír kék, bion bion aszt hittem, hogy egyébír is tartottad.

— Meg hogy a nyakravaló fel ne esuszik, aszongya.

Hát biz igen csak erre is valók azok a magos rangu hercegi fejek, ha jól meggondojjuk a dógót.

— Hallod-i tesvir — lököm tovább a szót — csudálkozok rajta, hogy náthás tucez lenni ebbe a disztó naszszárasságba, ládd én aranyat fizetnék csak egy kedvemre való köpisir is.

— Jaj pajtás aszongya, akkit eeczer a muszka hideg kirázott, a még az olvasztott vasba is dideregne.

— Na hát akkor bujj bele egy tűzokádó hegybe melegedni, mondok, aval ott hattam.

Megyek mendegélek a Nyalkával, hát ehen teli minden uecza szip asszonynyal. Ott vihognak tánczólnak szanaszit.

Na ezir nem láttam hát én egy valamire való fejircselédet se a mennyországba. Mind itt van.

Nosza le is pattantam a tajigáru, hogy majd a guba alá fogok egyet hát ahogy megölelek meg esókolok egy kis barnát, mingyá felhójjagzott a karom, meg a szám szile. Kitelen vótam lerázni a nyakambul, mer valóssággal ígetett. Na mondok, hát én ugyan szeretem ha tűz van az aszonba, de a bürömet azír ne perzsejje.

Fogtam másikat, harmadikat, negyediket. Micsoda? — mán utóvigre esupa tepertő vótam, még tekerte is mán az óromat a sült zsirom szaga

Hát biz itt is csak azír tartják a fejircselédek, hogy a férfiakat kinezza.

Oszt azír mesmeg csak szalad az ember utánna. Én is szalattam ujfent, de aut mégis meggondoltam a dógót, oszt jól felkipeltem magam, hogy ne menynek mán. Így oszt megállottam.

De bezzeg nem állott a lú, az is mind egy erővel párt akart magának keríteni, oszt mikor mán a lúból kifogyott, mán hogy jól összerugdosták, hát még egy számár után vetette magát.

Na aut asztat nem bántam vóna oszt, ha utólírte vóna is, mer mír azír, hogy Hajnau ílt rajta. Legalább ütök egyet rajta a löcsesél így magamba, de biz az ellantolt.

Akatt azír mégis, akkin kedvemet tőthettem, mer aszongya Bakos a csikós, hogy ezen kollints itt egyet, esztet nem bánom, mer ez az a hires Kollo nics, akki osztrákká akarta tenni a magyart.

— Mék a te?

— Ahun van ni, fekete esuhába, sülttököt majszol.

— Na nekem se kellett több, ugy el kentem én asztat, hogy utójára nem maratt belőlle egyéb, csak a sülttök.

Bakos oszt vót ojan szives, hogy azoknak is megmutogatta a katlannyát, akkik még nincsenek itt, de ide várják őket.

A Tisza Pistáéba ugyancsak dógoztak a elemek, lobogott a tűz szípen.

A Perczel Dezsőébe még csak ide-oda repketek a lángok, ojanok vótak, mint egy-egy zsebkendő.

A Khuen-Héderváryéba egy granicsár nyársat forgatott. Még üres vót a nyárs, de mán gyakorolja magát a horvát legin

A többiét nem láttam, mer telibrettem.

ETERNIT-PALA AZBESZT CEMENT-PALA

HATSCHEK LAJOS SZAB.

Gyár: NYERGES-UJFALU.

Elpusztíthatatlan, könnyű, tetszetős, olcsó és tűzálló tető-fedőanyag.

ETERNIT MŰVEK képviselte és raktára:

LUKÁCS VILMOSNÁL DEBRECZEN, Hatvan-utca 5. szám.

Elsőrangú referenciák. — Jótállás. — Évi gyártás 1500 kocsirakomány. — Kérjen ismertetést.

Ranunkel H. és Fia

posztó nagykereskedő cég
Debreczenben, Piacz-utca 19. szám alatt
a t. közönség igényeit kielégítendő, külön osztályt
vezetett be kizárólag

férfi divatszövetek

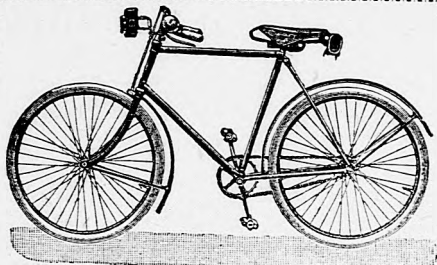
kicsinybeni eladására. — A tavaszi legujabb divatu bel- és külföldi szövetek u. m.: színes és sima kammgarnok, cheviottok, fekete és kék Chochmenek, fényposztók, valamint egyenruházati posztók és trikók, mindenféle szín- és minőségben meglepő dus választékban már most megérkeztek és eredeti gyári árban kicsinyben is kaphatók.

Scheig Vilmos és Társai brassói posztógyárak készítményei dus választékban.

Scheig Vilmos és Társai brassói posztógyárak készítményei dus választékban.

Ingyen és bérmentve küldjük 1904. évre szóló kerékpár- és részek árjegyzékünket.

Egyedüli elárúsítója a hírneves gráci Puch kerékpároknak.

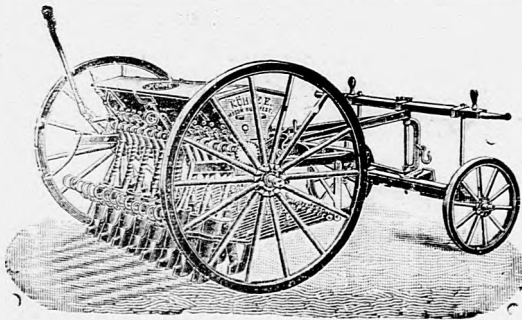

Kerékpár-részek nagy raktára, javító műhely.

Rosenberg és Hammer

villany-műszereszek, kerékpár- és varrógép-raktár
Debreczen, Piacz-utca 2-ik szám.
a nagytemplom mellett.

Kühne E. hazánk legrégebb gazdasági gépgyárában MOSONBAN legjobb anyagból elimert kivitelben kaphatók: Sack-rendszerű acél-ekék, egy és kétvasu ekék, különféle szerkezetben, szántóföld és rétboronák dus választékban. Hirneves tolókeres rendszerű

Mosoni Drill

sorvetőgépek.

Mindennemű cséplőgépek, kézi és járgányhajtásra. Gabona tisztító és szelelő-rosták, konkolyválasztók, szecskavágó, répvágó és darálógépek kitűnő kivitelben, különféle nagyságban. Morzsolók kézi és erőműhajtásra.

Hollingsworth lógerehlyék. Amerikai ló- és kézi-kapák. Francia ekék és kapálógépek szőlőmiveléshez.

Bizományi raktár: KORONDI SÁNDOR urnál Debreczen, Piacz-utca 28

Nyomatott Hoffmann és Kronovitz könyvnyomdájában Debreczenben főpiacz, a főpostával szemben.

Meghívás.

A debreczeni kerületi betegsegélyző pénztár
f. évi márczius hó 5 én d. e. 10 órakor
Hajdúvármegye székházának nagytermében

rendes közgyűlést

tart, melyre a közgyűlési kiküldöttek tisztelettel meghívotnak.

T Á R G Y A K :

1. Az igazgatóság pénztári jelentése és a számadások előterjesztése.
 2. A felügyelő-bizottság jelentése és a felmentvény iránti határozat.
 3. Az igazgatóság kiegészítése.
 4. Felügyelő-bizottság megválasztása.
 5. Választott bíróság megválasztása. — Indítványok.
- Debreczen, 1905. február 24.

Az igazgatóság.

Netaláni indítványok a közgyűlés előtt 8 nappal az elnökségnél írásban nyújtandók be.

